

Könyvtáros sirató

Tarján Ferencné

Hosszú évek akaratot próbáló, a betegséggel merészen és tárgyilagosan küzdő harcai után, 2009. december 6-án meghalt **Trischlerné Lukácsy Éva**, a Papíripari Kutatóintézet utolsó könyvtárosa.

Annak a könyvtáros nemzedéknek volt a tagja, aki munka mellett tanulta a mesterséget, de úgy, hogy azt egyben gyakorolta is. Ő az Országos Műszaki Könyvtár könyvtárosképzőjét végezte el, amíg a valamikori Vegyterv könyvtárában dolgozott, később a Műszaki Könyvkiadónál korrektor volt, majd az Országos Műszaki Könyvtárba került. Pályájában a könyvtároság volt a lényeg, a könyvekhez való kötődést a családjától örökölte, édesapja ismert irodalomtörténész volt, otthon is nagy könyvtár vette körül.

A Papíripari Kutatóintézet műszaki könyvtárába 1980-ban került, közel három évtizedet dolgozott itt.

A könyvtár ebben az időben hosszú ideig országos feladatkörű könyvtár volt, ami azt jelentette, hogy a papíriparra vonatkozó magyar nyelvű és Magyarországon megjelenő szakirodalmat teljességre törekvően gyűjtötte – úgy is fogalmazhatnánk, hogy a papíripar nemzeti könyvtára volt Magyarországon –, az idegen nyelvű szakirodalmat pedig válogatással, de lehetőségeihez mérten gazdagon. Az analitikusan feltárt irodalmat – nemzeti könyvtári minősége értelmében – bel- és külföldön bárkinek rendelkezésére bocsátotta. Gyakorlatilag ez azt jelentette, hogy az intézet a magyar papíripar bármely alkalmazottja, illetve minden papíriparon kívüli érdeklődő rendelkezésére állt. A kilencvenes évek társadalmi és gazdasági átalakulásai sok tekintetben megváltoztatták az intézet és benne a könyvtár működését is. Alapvetően azonban a könyvtárnak ez a nemzeti jellege mindvégig megmaradt. Elmondható, hogy a magyar papíripar

technikus-, mérnök- és közgazdászgárdája pályafutása során biztosan kapcsolatba került a könyvtárral, amelynek állománya a 2000-es évekre már megközelítette a 30 000 könyvtári egységet. A gyűjteményben a könyveken kívül folyóiratok, fordítások és kutatási jelentések voltak.

A könyvtár a magyar könyvtárügy viszonylatában elég korán kezdte alkalmazni a számítógépet katalógusépítésre, adatbázis létrehozására, kiadványainak szerkesztésére.

Ebben a munkában vett részt nagyon kitartó, pontos és szorgalmas munkával Éva. Mindig törekedett a legújabb dolgok elsajátítására, de ha kellett, kis munkákat (ami bőven adódik egy könyvtárban) is szívósan, felelősséggel elvégzett.

Nagyon szeretett a Magyar Könyvtárosok Egyesülete Műszaki Szekciójának munkájában részt venni.

Tisztsgét is vállalt, hosszú ideig a szekció Ellenőrző Bizottságának tagja volt. Egyesületi munkáját 2004-ben a Könyvtárosok Egyesülete emlékéremmel jutalmazta.

Feltétlenül hozzátartozik alakjához a Papíripari Dolgozók Szakszervezetében végzett munkája is. Ehhez a munkához nagy szociális érzékenysége vonzotta. Mindig tisztában volt a jogszabályokkal és rendeletekkel, megpróbált minden lehetőséget biztosítani annak a maroknyi kis csapatnak, ami a 2000-es években munkavállalóként körülötte megmaradt.

Igen erős ember volt. A rengeteg átalakulás közepette betegen, az utóbbi években már szinte egyedül vitte tovább a könyvtár munkáját.

A Papíripari Kutatóintézet könyvtárának utolsó könyvtárosa volt. Hatvanéves, egyidős a könyvtárral.

Emlékét megőrizzük.

